

Naar endvidere henses til, at Værdierne paa de jordløse Ejendomme, der falder ind under Husmandskreditforeningens og vort Laaneomraade, er mindre stabile, end Tilfældet er ved de egentlige Land- og Købstadejendomme, og det fra alle Sider hævdes, at Taksationerne langt overstiger de virkelige Værdier, mener vi, at det vil være for risikabelt at forhøje Udlaansprocenten for de paagældende Foreninger, og at det kun vil være til ringe Nytte, da ingen Bestyrelse med nogen Ansvarsfølelse vil gaa med til at bevilge Laan ud over Halvdelen af Taksationssummen.

Skulde Udlaansprocenten alligevel blive forhøjet, vil det faktisk bevirke, at alle Laansøgere med jordløse Ejendomme op til en Værdi af 14,000 Kr. vil se deres Fordel ved at faa deres Ejendomme vurderet i Husmandskreditforeningen og faa et Laan af denne paa 6,600 Kr., da de ved en Vurdering til 14,000 Kr. meget sjældent kan opnaa stort mere i vor Forening. Følgen deraf vil blive, at vi kun faar de allerstørste Ejendomme, men da der til disse, særlig paa de Pladser her er Tale om, absolut knytter sig den største Risiko, vil Muligheden for Kalamiteter og for, at det solidariske Ansvar skal blive effektivt, være mere nærliggende, end hvis Foreningens Sikkerhed blev underbygget med en betydelig Tilgang af de mindre Ejendomme, der uden Tvivl er de solideste Panter.

Vi vilde derfor blive nødt til at søge Lovhjemmel for at faa vor, ved Loven af 14. April 1893 fastsatte, Laanegrænse, Halvdelen af Vurderingssummen, forhøjet, og da vi jo desværre ikke har Statsgaranti, forekommer det os, at der i saa Fald vilde være Grund til at stille os jævnsides med de øvrige ikke-statsgaranterede Kreditforeninger og give os Ret til at udlaane indtil $\frac{3}{5}$ af Vurderingssummen.

Hvad endelig angaar Lovforslagets § 3, da vil en Forhøjelse af den for Husmandskreditforeningerne fastsatte Taksationsgrænse, 10,000 Kr., til 12,000 Kr. berøre vort Laaneomraade meget føleligt, for saa vidt Forhøjelsen ogsaa skal omfatte jordløse Ejendomme. Jeg behøver ikke at gøre det ærede Udvalg bekendt med, at de Ejendomsbesiddere, hvis Ejendomme kan vurderes til mellem 10,000 og 12,000 Kr., ja, neppe nok dem, hvis Ejendommens Værdi ligger over 8,000 Kr., kan med Rette siges at falde ind under de Klasser af Husejere, for hvilke Loven af 28. Maj 1880 er bestemt, men jeg skal kun tillade mig at pege paa, at allerede saa tidlig som for 14 Aar siden er dette anerkendt af Husmandskreditforeningens nuværende administrerende Direktør, idet han i Kreditforeningernes Festskrift har udtalt: „Ved Taksationsgrænsen 6,000 Kr. er man blevet staaende, og kan man vel ogsaa med Rette gaa ud fra, at de Landejendomsbesiddere, hvis Ejendomme er af en større Taksationsværdi end 6,000 Kr., har deres Plads enten i den alt eksisterende Vest- og Sønderjydske Kreditforening eller i Kreditforeningen af jyske Landejendomsbesiddere, saa meget mere som Tanken med Loven af 28. Maj 1880 kun gik ud paa at lette Ejere af mindre Ejendomme Adgang til Laan“. Den samme Mening blev ved det foreliggende Lovforslags Behandling i Folketinget den 10. Januar f. A. udtalt af Folketingsmanden for Skjoldelev-Kredsen, Hr. Johannes Pedersen, der tillige er Repræsentant i Husmandskreditforeningen, idet han nemlig udtalte: „man kan jo ikke sige, at de Medlemmer af Kreditforeningerne er uformuende, som ejer Ejendomme til en Vurderingssum af 8,000 à 10,000 Kr.“, ligesom han udtalte: „man maa dog en Gang komme dertil, at der sættes en Grænse for Størrelsen af de Laan, en Husmandskreditforening har Lov at yde“, og endvidere indrømmede: „at Grundejerkreditforeningen vilde passe bedre for en stor Klasse af de Ejendomme, som, før den blev oprettet, allerede var inde under Husmandskreditforeningen“. Men naar dette passer for Ejendomme til 6,000 Kr.s Værdi, hvor meget mere maa det da ikke passe for Ejendomme til en højere Værdi. Folketingsmanden udtalte sig for øvrigt samtidig om en Klassificering af Ejendomme i villalignende Ejendomme, Ejendomme uden Jord, Ejendomme med Jord, Boelsmandsejendomme og større Landejendomsbesiddelser. En saadan Klassificering er det netop, vi ønsker, og vilde man blot holde sig fra de Ejendomme, som Grundejerkreditforeningen i sin Tid blev oprettet for, skulde vi ikke blande os i de andre Foreningers Forhold.

Vi ønsker nemlig ikke at gøre Indgreb i disse Foreningers Rettigheder, men kun at værgе os mod Overgreb fra dem, og et Overgreb synes vi, det er, naar nu Ejendomme i Stationsbyerne til en Værdi af imellem 10,000 og 12,000 Kr. ogsaa skal inddrages under Husmandskreditforeningernes Laaneomraade.

Vi beklager meget, at Forholdet paa Grund af Direktørskiftet i 1907 stillede sig saaledes, at vi ikke allerede den Gang fik rejst en stærkere Modstand mod For-